

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010301
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614010301.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného H. G., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom H. č. XXXX/XX, T., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. novembra 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. G., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom H. č. XXXX/XX, T. - R., nezamestnaný,

sa uznáva za vinného, že

dňa 13.08.2012 v čase o 20.15 h v obci E. A. vnikol na dvor rodinného domu č. XXX, ktorý je vo vlastníctve poškodenej Ing. E. E., avšak s jej dovoľením ho obýva poškodená R. T., tým spôsobom, že prekonal riadne uzamknutú plechovú bránu, následne prešiel k vchodovým dverám do domu, ktoré poškodená R. T. hneď potom, ako ho uvidela, uzamkla, na tieto začal búchať a kopať do nich, pritom poškodenej hrozil ich rozbitím, poškodená dvere zo strachu otvorila, keďže už predtým sa jej telefonicky vyhrážal fyzickým násilím, potom obvinený vstúpil do domu, ktorý začal prehľadávať, pričom prešiel všetky miestnosti v dome, pootváral všetky skrine a perináky, prehľadal aj garáž, potom pristúpil k poškodenej R. T., ktorá ho opakovane žiadala, aby z domu odišiel, tejto sa začal vyhrážať, že jej nafacká, ak mu nepovie, kde je jej priateľ, načo mu povedala, aby to skúsil, pričom obvinený z domu odišiel,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - hrozbou bezprostredného násillia,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona a s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá.

Podľa 50 ods. 1 Tr. zákona sa mu určuje skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona, s poukazom na § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd ukladá peňažný trest vo výške 700 (sedemsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona sa obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Tr. zákona, s poukazom na § 42 ods. 2 Tr. zákona, sa mu ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o peňažnom treste vo výške 700,- eur (slovom sedemsto eur) a výrok o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 (tri) roky, v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I č.k. 0T/56/2014 zo dňa 25.03.2014, právoplatný dňa 03.04.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 18.08.2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Pv 357/12/1106-39 na obžalovaného H. G. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne-poškodenej R. T., výsluchom svedka E. E., čítaním výpovedí svedkov Ing. E. E., I. H. a W. H., ďalej listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Dňa 25.11.2015 sa obžalovaný na hlavné pojednávanie nedostavil, na pojednávanie bol riadne a včas predvolaný, neúčast' neospravedlnil. Nakoľko boli splnené podmienky v súlade s ust. § 252 ods. 2 Trestného poriadku, súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný H. G. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že sa cíti byť nevinný. Obžalovaný uviedol, že skutok uvedený v obžalobe je výmyslom poškodenej, ktorá tak koná z dôvodu, že mu jej druh E. E. dlží peniaze. Obžalovaný uviedol, že v uvedený deň išiel do predmetnej nehnuteľnosti za E. E., ktorý tam býval a ktorý mu dlžil veľa peňazí. Uviedol, že prišiel k bráne domu, na ktorú zabúchal, a následne si ju sám otvoril. Uviedol, že takýmto spôsobom to robil vždy, keď išiel za E. E., keďže v minulosti ho navštívil v tomto dome viac krát. Uviedol, že v dome bola len družka E. E., poškodená R. T., ktorá sa k nemu správala prirodzene ako ku návšteve. Keď zistil, že E. E. nie je v dome, tak sám odišiel. Obžalovaný poprel, že by sa poškodenej R. T. vyhrážal, poprel taktiež že ho poškodená vyzvala na opustenie domu, poprel aj prítomnosť ďalšej osoby, svojej priateľky, na mieste činu. Uviedol, že poškodená R. T. aj svedok E. E. sú závislí na psychotropných látkach, čo znižuje ich dôveryhodnosť.

Svedkyňa - poškodená R. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní s tým, že doplnila, že v prípravnom konaní neuviedla, že počas skutku bol v dome prítomný aj jej priateľ E. E., pretože bol v danom čase na neho vydaný zatykač, preto neuviedla túto skutočnosť na polícii. Uviedla, že dňa 13.08.2012 okolo 20.15 hod pred domom zastavilo auto, z ktorého vystúpil obžalovaný, najskôr búchal na okno, potom začal búchať na bránu, ktorú si následne sám otvoril, keď z vonkajšej strany cez medzeru uvoľnil vnútorný otvárací mechanizmus brány a vošiel do dvora. Obžalovaný potom začal búchať na dvere domu, vyhrážal sa obžalovanej že jej nafacká, ak neotvorí dvere. Poškodená mala strach, keďže jej obžalovaný zasielal krátko pred udalosťou výhražné sms, bála sa, preto dvere do domu otvorila. Keď obžalovaný vošiel do domu, pýtal sa jej, kde jej E. E., chodil po miestnostiach, prehľadával dom, otváral aj perináky na posteliach, keď prešiel dom, išiel pozrieť do garáže, ktorá sa nachádza vo dvore, potom sa opäť vrátil naspäť do domu. Poškodená medzitým volala políciu. Medzitým do domu prišla aj priateľka obžalovaného, ktorá išla na WC, ako sa z WC vrátila, spolu s obžalovaným vyšli z domu von, poškodená išla za nimi zavrieť bránu, obžalovaný dal nohu do brány a povedal jej, že tu bude na E. čakať, na to mu poškodená uviedla, že v tom prípade z tohto domu odchádza. Následne

obžalovaný odišiel a chvíľu na to prišla policajná hliadka. Poškodená uviedla, že obžalovaného poznala z minulosti, nakoľko jej druh sa s obžalovaným istú dobu intenzívne priatelil, dokonca obžalovaného telefonicky v minulosti sama kontaktovala, keď hľadala svojho druhu, preto poznala telefónne číslo, ktoré obžalovaný používal, a z ktorého jej zaslal pred skutkom výhražné sms. Uviedla, že jej druh E. E. sa v minulosti dostal s obžalovaným do sporu, poprela však, že by jej druh dlžil obžalovanému peniaze. Poškodená taktiež uviedla, že v minulosti obžalovaný navštívil viackrát ich domácnosť, ale vždy prišiel v sprievode jej druhu.

Svedok E. E., druh poškodenej veroniky T., na hlavnom pojednávaní uviedol že, sa počas skutku skrýval v dome. Uviedol, že obžalovaný si najskôr otvoril vonkajšiu bránu tým spôsobom, že cez otvor, ktorý bol medzi bránou a zemou z vnútornej strany brány otvoril sám mechanizmus brány a následne vstúpil na pozemok. Nakoľko boli s priateľkou v dome zamknutý, obžalovaný začal búchať na dvere domu, vykrikoval, aby mu R. T. otvorila. Uviedol, že obžalovaný sa jeho družke vyhrážal, že jej nafacká, ak neotvorí, a že vykopne dvere. Keďže svedok nechcel, aby sa situácia vyhrocovala, povedal svojej družke, aby dvere otvorila, pričom sám ostal v dome ukrytý. Následne obžalovaný vošiel dovnútra domu, začal dom prehľadávať, párkrát žiadal R. T., aby mu uviedla, kde sa E. skrýva, lebo jej nafacká. Spolu s obžalovaným vošla dovnútra domu aj jeho vtedajšia priateľka. Svedok uviedol, že R. T. vyzvala obžalovaného, aby odišiel, tento na výzvu však nereagoval hneď, v dome zotrval cca 15 minút. Potom, ako ho obžalovaný v dome nenašiel, tak dom aj so svojou priateľkou spoločne opustili a odišli.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 2 Tr. por. prečítal výpovede ďalších svedkov z prípravného konania.

Svedkyňa - poškodená Ing. E. E. uviedla, že je majiteľkou rodinného domu č. XXX v obci R. A., kde s jej súhlasom žije jej syn E. E. so svojou družkou R. T.. Nebola prítomná spáchaniu skutku, informácie má len sprostredkované. Uviedla, že obžalovaný poškodil uzamykanie brány, škodu však nežiada nahradiť.

Svedkyňa W. H. uviedla, že v auguste roku 2012, v čase okolo 20.00 hod pred rodinným domom č. XXX R. A., ktorý sa nachádza v oproti domu jej priateľa, pristavilo osobné motorové vozidlo. Vo vozidle sa nachádzali tri osoby, muž, vo veku asi 30 rokov, ďalej žena v tom istom veku a so ženou vo vozidle asi 5 ročné dieťa. Z vozidla vystúpil muž, ktorý vošiel do dvora, žena zostala aj s dieťaťom vo vozidle. Keďže muž za sebou bránu zatvoril, čo sa dialo ďalej, svedkyňa nevidela. Neskôr z auta vystúpila aj žena, zapálila si cigaretu a keď dofajčila, išla do dvora rodinného domu aj ona. Tu sa zdržala cca 10 minút a potom aj s tým neznámym mužom vyšli von na ulicu, nasadli do auta a odišli preč. Poškodená R. T. vyšla na ulicu až potom, čo dorazila policajná hliadka.

Svedok I. H. potvrdil, že zaznamenal pred domom poškodenej zaparkované motorové vozidlo a videl, že na ulici chodí pod oknami nejaký muž, potom bolo počuť, ako búcha na plechovú bránu rodinného domu p. E.. Svedok ďalej muža nesledoval, preto nevedel uviesť, akým spôsobom vošiel do domu a či bol muž sám. Uviedol, že len videl, ako toto vozidlo dlhšie stálo pred domom, pričom v ňom nikto nesedel, neskôr k domu prišli policajti.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na úradný záznam OO PZ Gajary zo dňa 14.08.2012, zápisnica a fotodokumentácie k obhliadke miesta činu, ďalej priestupkový spis č.p.: ORP-P-374/MA-OPP2-2012 vrátane zápisníc o podaní trestného oznámenia a fotodokumentácie sms správ, výpis a lustrácia telefónnych čísiel telefonickej prevádzky, správy o povesti, posudky a odpisy registra trestov obžalovaného, ako aj trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014 zo dňa 25.03.2014.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Podľa §194 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa ods. 2 odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, a) závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu okrem iného násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní boli produkované dve skupiny dôkazov. Na jednej strane obžalovaný popiera neoprávnený vstup do obydllia, ako aj použitie hrozby násillia smerom k poškodenej R. T., keď uvádza, že vstúpil do domu na pozvanie samotnej poškodenej. Na druhej strane poškodená a svedkovia konzistentne popisovali skutok, tak ako je uvedené, pričom poškodená a svedok E. E., priamo prítomní na mieste udalosti, zhodne a logicky popisali sled udalostí, pričom ich verzia bola nepriamo potvrdená aj výpoveďami ďalších svedkov a listinnými dôkazmi. Usvedčujúce výpovede poškodenej R. T. a svedkov sú obsahovo zhodné, žiadna z výpovedí nie je vnútorne rozporuplná ani nelogická. Naopak, výpoveď obžalovaného je rozporná, bez vnútornej logiky, preukázané bolo, že zotrval v dome minimálne 15 minút, pričom sám uviedol, že opustil dom hneď ako zistil, že v ňom E. E. nie je, akým spôsobom to zisťoval minimálne 15 minút, uviesť nevedel, pričom obžalovaný poprel aj prítomnosť ďalšej osoby - jeho priateľky na mieste činu, čo bolo vyvrátené výpoveďou poškodenej a svedkov. Výpoveď obžalovaného bolo treba v konfrontácii s výpoveďami svedkov hodnotiť len ako účelovú obranu, učenú v snahe obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný neoprávnené vnikol do obydllia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - hrozbou bezprostredného násillia smerujúceho voči poškodenej.

Konanie obžalovaného súd vyhodnotil podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako priamy úmysel.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal priestupkov, bol viackrát pred spáchaním trestného činu prejednávaný za priestupok, prevažne na úseku dopravy. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti 3 x súdne trestaný na území SR, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I č.k. 0T/56/2014 zo dňa 25.03.2014, právoplatný dňa 03.04.2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 700,- eur (slovom sedemsto eur), s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 (tri) roky.

Zo skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zjavné, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných

činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia poľahčujúcej okolnosti, naopak obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal súhrnný trest. U obžalovaného prevažoval teda pomer priťažujúcich okolností. v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o 1/3, t.j. z 1 roka na 2 roky a 4 mesiace. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 2 roky, 4 mesiace až 5 rokov.

Súd však pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanému uloží trest, vychádzal jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchateľa, aby viedol riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchateľa a jednak z ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchateľa má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchateľa neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchateľovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Súd preto s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa kritérií obsiahnutých v ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu), nakoľko uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby po použití § 38 ods. 4 (v rozmedzí 2 roky, 4 mesiace až 5 rokov) by bolo pre obžalovaného vzhľadom na okolnosti prípadu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd bol ďalej toho názoru, že účel trestu je možné u obžalovaného dosiahnuť aj bez jeho výkonu a že sú teda splnené podmienky uvedené v § 49 ods. 1 Tr. zákona. Z uvedených dôvodov mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste ohľadom obž. H. G. v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014 zo dňa 25.03.2014, pričom v súlade s ust. § 42 ods. 2 veta tretia následne opätovne uložil peňažný trest vo výške 700,- eur (slovom sedemsto eur), s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 (tri) roky, tak ako bol uložený uvedeným rozhodnutím Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 0T/56/2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.